

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **JUDr. PhDr. I. S., Ph.D.**, proti žalovanému **Statutárnímu městu Brno, Městská policie Brno**, se sídlem Štefánkova 43, Brno, o žalobě o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci bude po právní moci tohoto usnesení vrácen z účtu Krajského soudu v Brně přeplatek soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce žalobou, která byla doručena Krajskému soudu v Brně dne 28. 5. 2010, se domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení, který spatřoval v tom, že žalovaný odtáhl jeho vozidlo tov. zn. Ford, zelené barvy, registrační značky X v čase cca 22:05 dne 20. 4. 2010, z ulice Petra Křivky v Brně.

Žalobce nezákonný zásah ve smyslu ust. § 82 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) spatřoval v tom, že jeho vozidlo tov. zn. Ford, registrační značky X bylo odtaheno žalovaným dne 20. 4. 2010 na odstavné parkoviště, a to přestože jeho vozidlo nezasahovalo na přechod, a tedy nebránilo pohybu chodců na přechodu pro chodce a nebránilo ani jízdě vozidel na komunikaci tím, že by zasahovalo do jízdního pruhu. Vozidlo podle názoru žalobce nebylo v žádném případě překážkou provozu na pozemních komunikacích ve smyslu ust. § 2 odst. ee) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), nebyl proto důvod k jeho odtahu. Odtahem vozidla byla porušena zásada legality, oficiality a proporcionality zásahu. Žalobci jako majiteli vozidla vznikla tímto nezákonným zásahem žalovaného škoda ve výši 2.040,- Kč. Žalobce dále poukazuje (za použití přiložené fotodokumentace) na fakt, že žalovaný stejné přestupky jiných účastníků provozu běžně neřeší, a to ani po opakovaném telefonickém upozornění. V předmětné křižovatce, ze které bylo odtaheno vozidlo žalobce, stojí jedno nepojízdné vozidlo (z části na „šikmých rovnoběžných čarách“ a z části v jízdním pruhu) již několik měsíců a i přes opakované telefonické upozornění žalovaný na místě toto vozidlo ponechává.

Podle ust. § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu, trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování.

Podle ust. § 86 s. ř. s. soud zastaví řízení, zjistí-li, že po podání žaloby již zásah ani jeho důsledky netrvaly a nehrozí opakování zásahu.

Podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Podle ust. § 85 s. ř. s. je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky nebo domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

V posuzované věci se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem, kterým je odtahování jeho vozidla dne 20. 4. 2010 z ulice Petra Křivky na odstavné parkoviště, kde si jej žalobce vyzvedl dne 21. 4. 2010 v čase cca. 06:45.

V daném případě se však jedná o zásah (pomineme-li otázku jeho zákonnosti), který však netrval, ani jeho důsledky netrvaly a ani nehrozí opakování zásahu.

Soud tu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č.j. 2 Aps 1/2005 – 65 (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že „Ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň - splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž "zásah" v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování "zásahu" (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“

V posuzovaném případě jde o nedodržení 6. podmínky, neboť zásah evidentně netrval.

Zásahem či jeho trvajícím důsledkem ve smyslu ust. § 86 s. ř. s. není ani uhrazení částky za odtah na odstavné parkoviště, protože předmětem žaloby na ochranu před nezákonným zásahem byl zásah v podobě odtahování vozidla žalobce, jehož trvání (přetrvávající odtahování vozidla) či jiné bezprostřední důsledky (mající původ v samotném odtahování vozidla) jsou pro posouzení podle ust. § 86 s. ř. s. rozhodující.

Částku 2.040,- Kč, kterou žalobce zaplatil za odtah svého vozidla, může žalobce vymáhat jiným prostředkem obrany, než který představuje žaloba na ochranu před ochráně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, a to před civilními soudy žalobou na plnění. Ve vztahu k částce 2.040,- Kč, kterou žalobce označuje za škodu, jež mu vznikla nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, by žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu byla nepřipustná podle ust. § 85 s. ř. s., neboť žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu představuje subsidiární prostředek ochrany, tj. je přípustná tam, kde žalobce se nemůže domoci svých práv jinou cestou.

Soud dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2005, č.j. 8 Aps 1/2005 – 82 (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém uvedl, že „Argumentace městského soudu se opírá o nesplnění shora zmíněné šesté podmínky úspěšné žaloby, tj. trvání zásahu či jeho důsledků, nebo hrozba jeho opakování. V posuzované věci stěžovatel nepochybně, že zásah samotný (pokyn strážníka městské policie s následným odtahováním vozidla) v době podání žaloby již netrval. Polemizuje však se závěry městského soudu co do trvání důsledků tohoto zásahu, neboť jedním z jeho přímých důsledků bylo, že stěžovatel byl povinen uhradit částku 1450 Kč, která mu dosud nebyla vrácena a k jejímuž zpětnému

vymození je stěžovatel nucen zahájit příslušné právní kroky. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěry městského soudu o tom, že důsledkem zásahu ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s. je pouze skutečnost, která je bezprostředním důsledkem zásahu. Jedním z kritérií, které je v tomto kontextu třeba vzít v úvahu, je rovněž existence jiných prostředků ochrany. Je-li charakter žaloby podle § 82 a násl. s. ř. s. subsidiární, s cílem bezprostředně zamezit trvajícimu (alespoň ve svých důsledcích) nezákonnému zásahu, či zásahu již skončenému, ale hrozícímu opakováním, nepřichází tato ochrana v souladu s ustanovením § 85 s. ř. s. v úvahu tam, kde existují jiné prostředky ochrany. Proto je třeba i u důsledků zásahu odlišit ty, které jsou přímým důsledkem nezákonného zásahu, jejichž odstranění nepřichází v úvahu za použití jiných prostředků ochrany, a u nichž přichází v úvahu (možné) obnovení stavu před zásahem (§ 87 odst. 2 s. ř. s.).

Uhrazení částky 1450 Kč stěžovatelem takovým důsledkem není. Stěžovatel má k dispozici jiné prostředky, jimiž se může domáhat nápravy, a to cestou civilního soudnictví. Ostatně, stěžovatel sám v kasační stížnosti uvádí, že mu „nezbývá, než zahájit příslušné kroky k jejímu zpětnému vymození“. Je tedy zřejmé, že si je možnosti jiných prostředků ochrany nejen vědom, ale že jich je připraven aktivně využít.

Stěžovatel v rámci kasační stížnosti nezpochybnil závěry městského soudu o tom, že obava z opakování nezákonného zásahu v daném případě není opodstatněná. Nejvyšší správní soud proto již nad rámec nutného odůvodnění doplňuje, že hrozba opakováním nezákonného zásahu musí splňovat alespoň minimální kritéria určitosti. Jak městský soud správně konstatoval, došlo li by někdy v budoucnu k odtažení stěžovatelova vozidla kdekoliv z okruhu tzv. modré parkovací zóny, jednalo by se o zásah, který nelze s dostatečnou mírou určitosti ztotožnit se zásahem původním, a který proto nemůže být chápán jako opakování zásahu původního.“

Soud se dále zabýval tím, zda-li v posuzované věci nehrozí opakování zásahu ve smyslu ust. § 86 s. ř. s. Ačkoli žalobce netvrdí, že by v budoucnu hrozilo další opakování zásahu v podobě odtažení jeho vozidla, soud je toho názoru, že není vyloučeno, aby žalovaný žalobcovo vozidlo v budoucnosti odtáhl; nelze však jakkoli dovodit, že tento v budoucnosti eventuální a žalobcem netvrzený zásah bude mít jakoukoli souvislost s předmětem tohoto soudního řízení.

Vzhledem k tomu, že předmětný zásah netrvá, ani jeho důsledky netrvají a ani nehrozí opakování zásahu, nezbylo zdejšímu soudu nic jiného, že řízení zastavit podle ust. § 86 s. ř. s. ve spojení s ust. § 47 písm. c) s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Soud dále rozhodl o vrácení částky 1.000,- Kč žalobci, neboť žalobce uhradil soudní poplatek při podání žaloby ve výši 2.000,- Kč.

Dle ust. § 10 odst. 1 věta druhá zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), bylo-li na poplatku zaplacen více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek.

Dle položky 14a bodu 2. písm. d) Sazebníku soudních poplatků – přílohy k zákonu o soudních poplatcích – činí soudní poplatek za žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, částku 1.000,- Kč.

Protože žalobce uhradil soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč, ačkoli správně měl uhradit soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč, soud rozhodl podle ust. § 10 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích tak, že žalobci přeplatek ve výši 1.000,- Kč vrací z účtu Krajského soudu v Brně.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něho jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (ust. § 105 odst. 2, § 106 odst. 2, 4 s. ř. s.).

V Brně dne 28. 7. 2010

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu